

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

Zákeus fügefája

TEKTÓN REGISZTRÁL

Közhírré tétetik mindenkinek
 Hogy a pletyka sajnos igaz:
 Dekapoliszi görög létemre tényleg a jerikói Zákeusnál szolgálók
 De csak átmeneti állapotról lehet szó:
 Meggyőződésesem hogy uram és parancsolóm előbb-utóbb felszabadít.

És igen:
 Az is igaz hogy a párnám alatt tartom az *Íliászt*
 Mint Nagy Sándor
 Sőt: gyakran untatom a Zákeusomat
 A Homérosz-idézeteimmel.

És igen:
 Ott voltam én is a Jordán gázlójánál
 Ahol János a keresztelő prédikált
 (Emlékszem például
 Milyen kajánul vigyorogtam
 Amikor János azt találta mondani az ő kacskaringós nyelvén hogy:
 „az Isten e kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak”:
 Na puff! – mondtam magamban –:
 Hol vannak ezek a kő-fiak Héphaisztosz robotjaihoz képest
 Akik a sánta istennek segítettek
 Amikor az éppen Akhilleusz pajzsát kovácsolta:
 „drága aranyból vannak ezek, de akárcsak az élők:
 van szívükben erő és ész, és szólani tudnak,
 és őket munkára az égilakók tanították”.)

Szóval egy-két dolgot aláírok a pletykából
 Azt viszont határozottan visszautasítom
 Hogy a Jézust valaha is
 „Druszám”-ként emlegettem volna:

Szimpatikusnak igenis szimpatikus
 (Már csak az ácsmesterségben való jártassága miatt is)
 De hadd szögezzem le egyszer s mindenkorra
 Hogy utálom a bizalmaskodást
 Főleg ha olyan emberekről van szó
 Mint amilyen a Jézus – – –

Sok víz lefolyt a Jordánon azóta
 Hogy láttam a Jézust megkeresztelkedni:
 Azóta már hiszem és vallom
 – Istenek előtt is emberek előtt is –
 Hogy a Jézus igenis a lélek Akhilleusza.

Részletek egy készülő könyvből.

GYORSINTERJÚ ZÁKEUSSAL*(fizetett hirdetés)*

Mondja uram
 Ön is isten?
 Még nem derült ki?
 Ugyan kérem!

Túl szerény ön!
 S a csodái?
 Higgye el hogy
 Nem akárki

Támasztja fel
 Itt a holtat
 Bár többen űzik
 Ezt a sportot!

Ó már értem!
 Ön csak pénzt ad
 S így támogatja
 A projektet!

Gratulálunk!
 Mert nézze kérem:
 Közvetve de
 Ön is isten!

TEKTÓN A BÍRÁK KÖNYVÉBŐL OLVAS FEL ZÁKEUSNAK

Rúgd le saruidat dőlj a kerevetre
 Fogd a serleget
 Uram –
 Talán emlékszel még
 Hogy a királyválasztásnál hagytuk abba uram.

Hogyszongya:

„Egyszer elmentek a fák,
 hogy királyt válasszanak maguknak”

Uram

„és mondának az olajfának:
 Uralkodjál felettünk!”

Uram.

„De az olajfa így felett nekik:
 Elhagyjam az én kövérségemet,
 a mellyel tisztelnek Istent és embereket,
 és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?”

Ugye uram?
 Ha az olajfa is így vigyáz a kövérségére
 Te miért ne vigyázhatnál
 A tálentumaidra
 Ugye uram?

„Akkor a fügefának szólottak a fák:
 Jer el, és uralkodjál rajtunk!”

Uram

„De a fügefa is azt mondta nékik:
 Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcsömeimet,
 és elmenjek-e, hogy ingadozzam a fák felett?”

Ugye uram?
 Látom
 Felcsillant a szemed uram
 Hátha pont a te fügefádról van szó
 Ugye uram?

„Aztán a szőlőtőnek mondák a fák:
 Jer el te, uralkodjál rajtunk”

Uram

„Azonban a szőlőtő is azt mondta nékik:
 Elhagyjam-é mustomat,
 a mely isteneket és embereket vidámít,
 és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?”

Ugye uram?
 Hörpintsd
 Fenékig
 A serleget
 Uram.

„Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyabokornak:
 Jer el, te uralkodjál mi rajtunk”

Látom alszol
 Uram
 Igazán megvárhattad volna a poént
 Hogy a gyümölcstelen
 Galagonya lesz a fák királya uram.

Szép álmokat
 Uram
 Amilyen tuskó vagy
 Te is lehetnél a fák királya
 Uram.

**TEKTÓN LEFELÉ BALLAG
A KOPONYAHEGYRŐL**

*„az Isten e kövekből is
támaszthat fiaikat Ábrahámnak”
(Mt 3,9)*

Nem a szívük ami kő
Hanem csak a balta
S ez is Istentől való
No de lelke rajta

Keresztjük se kőkereszt
Csak a föld alatta
S ez is Istentől való
Ezt is ő akarta.

SIMONYI EMŐ, Krisztus I., 1989

